

temuč ljudi. Veliko jezer in jezer jih časno in večno gori, ter se jih tudi od leta do leta več unema v tem ognju. In ta strup, ki je v prejšnjih časih bil po lekarnah le za zdravila shranjen, pije se zdaj po krčmah kot navadna pijača in več, ko ga pijejo, tem hujše gorijo ter zapravijo pamet in zdravje, dušo in truplo. Ta pijača milo teče, poslednjič pa opeče, kakor strupena kača.

Žganje je iz pekla doma, očitno delo satana. Hudič je bil od nekdaj goljuf in lažnjivec in še je tak. Dan današnji goljufa ljudi z žganjem za premoženje in poštenje, katero se v žganju zapravi; goljufa za zdravje in življenje, ki se z žganjem krajša; goljufa za srečo zakonsko in otroško, ki se žganjem zgubi, goljufa za časno in večno veselje.

Koliko žalostnih izgledov o nesrečnem žganjepivstvu nam ne prinašajo časopisi dan za dnevom! Koliko posestev se ne proda zaradi gospodarjeve pijanosti, koliko žen in otrok ne zdihuje v revščini zaradi očetove pijanščine, koliko pijancev, posebno žganjepivcev, pa tudi smrti ne stori v svoji pijanosti in se tako pogubi na večno!

Žal, da imam zabeležiti dva žalostna dogodka in izgleda pretečenih dni. V Št. Jakobskem dolu so našli v unem mesecu nekega domačega kovača mrtvega, ki se je žganja prepil, na cesti obležal ter je po noči zmrznil. Ravno tisti dan so našli na cesti zmrzlega šnopsarja in viničarja p. d. Muhiča v Strihovcu, prej kmeta v Selnici. Starši omenjenega so bili imoviti, pa ko je bil že on (sin) gospodar, njegova mati ni imela več prostora v njegovi hiši, sirota si je mogla pri drugih strehe iskati in tudi umreti. Še zadnje časti lastni materi ni skazal, temuč je šel na dan pogreba v krčmo pijančevati in ko so pogrebci nesli mater mimo krčme, tedaj je on pri oknu vunkal še neki na pogrebee juckal. O žalosten izgled!

Glejte! zaradi tega pa tudi ni imel sreče pri svojem gospodarstvu, zdaj je moral kot vinčar biti pod ptujo streho in zadnjič je na tako strašni način smrt storil, ni mu bilo dano ob zadnji uri se spokorno z Bogom spraviti. Zapustil je ženo in osem nepreskrbljenih otrok. Resnično žalostno smrt stori žganjepivec. Tak pa tudi ni vreden imenovan biti oče svojih otrok — mož svoje žene — gospodar svoje hiše; ne teh imen si tak ne zasluži, temuč njemu pristujejo grša imena, ker ženo in otroke oropuje s svojo zapravljenostjo ter jih stori za celo življenje nesrečne, če jih še ne vleče s svojim grdim življenjem s seboj celo v pekel.

Kako lahko, kako mirno bi živel, svoje premoženje množil, sebe in svojo družino srečne storil! Otroci bi ga po smrti dobrega gospodarja, skrbnega očeta imenovali in spoštovali, ko bi se nesrečnemu žganjepivstvu ne bil udal.

O kakšna hvala in milovanje bode za takim očetom od strani otrok, ker so zaradi očetove pijanosti v revščino prišli! Mi bi bili lahko srečni, bode rekli, ko bi bili oče po pameti živeli, še celo materna dedščina je šla očetu po grlu, za nas sirote pa jim ni bilo mar.

Stari pregovor: Pijanec se preobrne, ko se v jamo zvrne; je pri žganjepivcu še bolj resničen, kot pri vinopivcu. Pri vsaki spovedi obljubi, (se vé, zavoljo spovednika) da se ne bo nikoli več upijanil, ali on ne drži obljube, še tisti dan se vpijani. Preklinjavce vidiš po sv. spovedi pohlevne in ne slišiš več kletne besede od njih, — vražnike, ki so dolga leta v sovraštvu živeli, vidiš sprijaznjene, in tako vidiš lahko vsake sorte grešnikov, ki so verige svoje pregrehe raztrgali, težki kamen od svojega srca odvalili in začeli Bogu služiti, pa žganjepivca boš med spokorniki pač težko zagledal. Čas za časom milosti božje preteče, doteče, toda on še zmiraj pije, starost mu kaže v sivih laseh bližnji grob, ali on še zmiraj pije, žalostna skušnja ga uči nesrečne nasledke, toda on še zmiraj pije, tako dolgo, da stori smrt njegovi pijanosti in hudobijam žalostni konec.

Fr. Fr.

O golobinjaku.

Kdor ima rad golobe pri hiši, koristi sicer nima veliko od njih. Ako mu ne diši posebno njih meso, bode mu več kvara, kakor pa haska od njih. Vendar to njegovo veselje je nedolžno in človek mu ga ne jemlje v zlo, se vé, da more imeti skrb za nje, sicer bi bili soseski na škodo.

Golob je snažna žival in ljubi solnce, za to stoji golobinjak najboljše na kakem osojnem mestu. Snago hoče golob in če se mu za njo ne skrbi, iz njega ne bode nič kaj pride. Ker se golobje, predno vzletijo z doma, radi prepričajo, je-li vse za nje varno, za to je golobinjak tembolji, čem višji je. Gnjezdo ima golobica rada na temnem kraju, za to se ji da prostora v kakem globljem predelu, vendar pa ne na zemlji.

Čista, friška voda je golobu potrebna, studenčnica je za to menda najboljša, daje se golobom v lesenih pokritih posodah. Va-nje se izvrti več lukenj, ne večjih, kakor je treba, da pride golob z glavo skozi nje. Voda, ki ima v sebi žvepla, škoduje golobu, pa tudi konopljeno seme se naj ne daje golobom v preveliki meri. Jedó ga sicer radi, toda vsled njega se jih loti rada bolezen.

Dopisi.

Iz Št. Jurija ob juž. žel. (Sadjerejsko življenje.) Odbor „Cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva za Spod. Stajer“ je imel 12. maja svojo sejo. Izmed več zanimivih po-

toda to ne moti podganjati, še le brž rajši pride po hrano.

Sejmovi. Dne 28. maja na Starih sv. gorah pri Podsredi in na Tržišču pri Slatini. Dne 31. maja pri sv. Emi poleg Podčetrčka, v Lučanah, v Poličanah, v Marenbergu, v Ljutomeru, v Ločah, v Mozirju, na Rečici in v Laškem trgu. Dne 1. junija v Lučanah in na Ptuj. Dne 2. jun. pri sv. Heleni poleg Šmarja, pri sv. Marjeti poleg Maribora in pa v Radgoni.

Dopisi.

Iz Ribnice. (Nekaj za naše društvo.) Kakor čujemo, imelo bo tukajšnje naše „bralno društvo“ dne 30. t. m., na binkoštni ponedeljek, svoj izvanredni zbor. Vse bližnje in dalnje rodoljube, naj že dobé vabilo ali ne, vabimo še tukaj posebej, naj prihité v društveno kolo, kajti poleg zabavnega dela veselice, združene s petjem, godbo in tombolo, imajo priti na vrsto tudi nekateri velevažni resnobni pogovori in dogovori. Tako ima naše razumništvo, in slovenski kmet sploh, obračati v sedanjem času čedalje več pažnje šolskemu poduku, da se tukaj v ljudskih šolah ne bo preveč v kot porival naš slovenski jezik in se v šolah košatila edino le nemščina. Statistika umrljivosti že glasno pričuje, da kjer je mladina preveč z nauki naphana, zlasti še z nauki, ki so jej jako nepotrebni, tam se tudi neprestano krajša človeška starost. Smelo se pa reči, da od mladine sedanjih potujočevalnih šol bo težko kateri 80 let dočakal. Sovražnik svojega otroka toraj je, kdor bi sam želel, naj bi se poučevala le nemščina in zopet nemščina, kajti ako nemškemu detetu na srednjemu Štajarju, ali le malo preko Radelna, zadostuje njegov „hinder-hander“, zakaj bi naj slovenski jezik naše mladine ne? Kdor pa hoče študirati statistiko umrljivosti med nami in njimi, naj obiše samo naša in njihova pokopališča pa bo izvedel. — Dalje pak hočemo tudi zahtevati naj železniško osobje, ki posluje na progah, ki vodijo po slovenskeji zemlji, izrečno zna tudi naš slovenski jezik, kajti misliti je, da je ono zavoljo ljudstvo, ne pa ljudstvo zavoljo njega tukaj. Pa še več. To sedanje urgermansko osobje ima ali nima nekaj v svojih paragrafi, kar se mora na vsak način predrugačiti. Ono ima menda, kakor se kaže, nalogo: prejemnikom kakošnega blaga ali robe dotičnih „aviz“ na dom ne pošiljati, ali jim še celó naznaniti ne, da je kakošnja pošiljatev na koga došlo. Debelo pa znajo zaračunati dotični „lagerzins“, pa Bog vé, ali od avize, ali od blaga. Ker prejemnik kakošnje pošiljatev ne zamore ovohati, kedaj bi mu bil kedó kaj poslal, naj se je to zgodilo po naročilnem ali nenaročilnem potu, in ker je to plačilo lagerzinsa res krvavo oderuštvo, mo-

ramo soglasno zahtevati, da se dotični pravilnik postajinega vodstva prenaredi tako, da se mora vsaj po preteku treh dneh aviza prejemniku po pošti na dom poslati in ko bi se to ne zgodilo, pa bi se od blaga vendar računil lagerzins, naj se vsak takošen postajni vodja postavno kaznuje. To utegne pomagati, da naše ljudstvo ne bo znosilo toliko novcev železnici samo zaradi zanikernosti njih osobja.

S Ptuja. (Politično društvo.) Dne 6. maja t. l. imelo je slovensko kat. politično društvo Pozor na Ptui v prostorih narodnega doma svoje zborovanje, in se je novi odbor volil. Volili so se per acclamationem: g. dr. Jakob Ploj, predsednikom, g. dr. Fran Jurtela, podpredsednikom, gg. dr. Josip Čuček, Alojz Brenčič, P. Benedikt Hrtiš, Jožef Jerman in Andraž Jurca odbornikom, gg. Tone Gregorič, Miha Brenčič in Marko Pavlinič, namestnikom. Novo izvoljeni odbor se je takoj koustituiral ter se blagajnikom izvolil g. dr. Josip Čuček, tajnikom g. Alojz Brenčič. — Gospod dr. Fran Jurtela je pri točki „posebni nasveti“ stavil predlog, da se gosp. dr. Lavoslav Gregorec za možko postopanje in brigo gledé koroških Slovencev po brzojavnem potu posebna hvala izreče in se je ta predlog enoglasno sprejel.

Iz Gornje Radgone. (Bauernverein.) Čudimo se, kako hodi bauernverein zvito okoli prav, kakor lisica išče, koga bi v svojo lukno zvabila. V Radgoni so imeli na veliko križev zbor. Radi njega so že prej v nemških časnikih trobili, da bode iz ljutomerskega okraja osemdeset jahačev prijahalo. Toda na zboru ni bilo zavednega Slovenca, ko bi ga z gorečo bakljo pri dnevu iskal. Tu smo že tako zavedni, da če kaj na tak zbor pošljemo, tedaj že rajši osla brez konja. — Tu mi pride basen na misel o lisici. Kaj stori ona, preden do svoje lukne pride? Vse druge pregleda ko bi ji kedaj v kateri trebalo stanovati. Tako je tudi ta svojat storila, na veliko križev večer se le je prišla v Gornjo Radgono h g. Kirbisu ter je ondi ves žolč svoj razlila na vse, kar je slovenskega. To so ljudje, to je omika, to je bauernverein, da se Bog usmili. Tako dela ta liberalna stranka, ni upati, da bi te ljudi še kedaj pamet srečala.

Iz Trnovelj. (Volitve. Pomoček.) Da je jeza škodljiva za človeško telo, to je gotovo in če mora človek v jezi dolgo živeti, se je bati gotove smrti, ako ni pomoči. Mi smo imeli moža, ki je moral od naše prve volitve dne 11. oktobra l. l. pa do dne 5. aprila t. l. v takem srdi živeti, da se je bilo bati za-nj. Ta mož je bil naš ljubi lončar v Škofljivasi. Celih 7 mesecev je hiral in hodil pobitega srca sem in tje, da smo ga že vsi obsodili za večnost. No pa se še vendar najde pomoček tudi za take lončarje. Našega je rešila strašne jeze in togote